

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Αἱ φάλαιναι καὶ τὰ καλῶδια. Τὸ ἐνοῦν τὴν Βρα-
ζελίαν μετὰ τῆς Εὐρώπης ὑπερατλάντειον καλῶδιον τῆς
Βραζιλιανῆς τηλεγραφικῆς ἐταιρίας ἐβλάβη πρό τινας
καὶ ἡδυνάτει νὰ μεταδώσῃ ἀνελλιπῆ τὰ διαμειθόμενα
τηλεγραφήματα, πρὸς τοῦτο δὲ ἔλαβεν ἐντολὴν τὸ ἐπὶ
ἐπισκευῶν εἰδικὸν ἀτμόπλοιο νὰ ἀνεύρῃ τὸ βλα-
βέν μέρος καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ ἐπισκευῆς αὐτοῦ. Τὸ
ἀτμόπλοιο μετὰ ἐπιμονον καὶ ἀνωφελῆ ἔρευναν, εὐ-
ρε τέλος μέρος τοῦ καλῶδιου, τὸ ὅποιον ἔφερεν ἀντί-
στασιν ὡς νὰ ἦτο ποῦ ἐμπλεγμένον, ὅταν δὲ ἰσχυρό-
τερον ἀνεσύρθη, ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν κομμένον
καὶ φέρον περιτυλιγμένον πῶμα σπηλαιῶς μεγάλης
φαλαίνης. Τὸ κῆτος εἶχεν ὅλως ἐκδαρῆ ἀλλὰ τὸ σῶμα
εἶχε μείνῃ ἀδιάτρητον καὶ πρὸς στιγμήν ἐπέπλευσεν
ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος πλήρεις ἀτμοσφαιρικοῦ
ἀέρος ὡς σφαῖρα ἀεροστάτου. Ἀλλ' ἐξαφνα διερράγη
σφενδονήσαν ῥεῦμα ἀέρος καὶ συνετάραξεν τόνον πολὺ
τὰ ὕδατα, ὥστε οἱ ἀπὸ λέμβου κρατοῦντες τὸ καλῶδιον
κατέλιπον αὐτὸ ἐκ φόβου μὴ ἀνατραπῶσιν. Ὡς φαίνε-
ται ἡ φάλαινα προσκρούσασα εἰς τὸ καλῶδιον καὶ μὴ
δυνάμενη νὰ διέλθῃ ὑπ' αὐτὸ ἐσφηνώθη ἐκεῖ καὶ ἀπο-
πειραθεῖσα ν' ἀπαλλαγῇ περιεδέη ἰσχυρότερον. Ἀπέ-
μεινε δὲ ἐκεῖ αἰχμάλωτος καὶ ἐξέπνευσεν ἐξ ἀσφυζίας
μὴ δυναμένη νὰ προβάλῃ ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὕ-
δάτων ὅπως ἀναπνεύσῃ. Εἰς τὸ πτώμα τῆς φαλαίνης
εὐρέθησαν προσκεκολλημένα πλήθη ὀστρέων. Τὸ συμβᾶν
τοῦτο δὲν εἶνε τὸ πρῶτον ἀναφερόμενον εἰς τὰ χρονικά
τῆς ὑποθαλασσίου τηλεγραφικῆς.

Τὸ σύγγραμμα τοῦ Στάνλεϋ, ἐν ᾧ περιγράφει τὰ
κατὰ τὴν ἐκστρατείαν αὐτοῦ πρὸς διάσσωσιν τοῦ Ἑμὶν
πασσᾶ, ἐπιγράφόμενον : « Ἀνὰ τὴν μαύρην Ἀφρικὴν »,
ἐξεδόθη τὴν 12]24 Ἰουνίου ταῦτοχρόνως ἐν Λονδίνῳ
καὶ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὁμοίως δ' ἐν γαλλικῇ μὲν μετα-
φράσει ἐν Παρίσις, ἐν γερμανικῇ ἐν Λειψία καὶ ἐν
ἰταλικῇ ἐν Μεδιολάνοις. Αἱ δημοσιευθεῖσαι πρὸ τῆς
ἐκδόσεως αὐτοῦ ἐπιστολαὶ τοῦ διασώζοντος περιηγητοῦ,
αἱ ἀφηγήσεις περὶ τῶν συμβάντων αὐτῶ, τὰς ὁποίας
κατεχώρισαν ἐφημερίδες τινεῖς, ἀντὶ νὰ μειώσωσι τὸ
ἐνδιαφέρον τοῦ συγγράμματός του, ἐπήρξαν μᾶλλον
αὐτὸ, κινήσασαι τὴν γενικὴν περιέργειαν. Ἀξιοσημείω-
τον οὐδὲν ἦν τὸν εἶναι ὅτι καὶ ἡ συγγραφή καὶ ἡ ἐκδοσις
συντελεσθήσαν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ. Ὡς γράφουσιν ἐν
τῷ προλόγῳ οἱ Ἀγγλοὶ ἐκδόται, οὐδέποτε ὁδοιπορικὸν
τοσοῦτον περιεκτικόν, ὅσον τὸ τοῦ Στάνλεϋ, ἐγράφη

καὶ ἐτυπώθη ἐν τόσῳ ὀλίγῳ χρονικῷ διαστήματι.
Τοῦ ἔργου ἐπελήφθη ὁ Στάνλεϋ τῇ 13]25 Ἰανουαρίου
τοῦ παρόντος ἔτους ἐν Καίρῳ, ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς
Βικτωρίας· εἰργάσθη δ' ἀδιαλείπτως ἐπὶ πεντήκοντα
συνεχεῖς ἡμέραι, γράφων κατὰ μέτρον ὅρον εἰκοσι σε-
λίδας τυπογραφικὰς καθ' ἑκάστην τὸ πρῶτον μέρος τοῦ
χειρογράφου παρεδόθη εἰς χεῖρας τοῦ ἀγγλοῦ τυπογρά-
φου τὴν 28/12 Μαρτίου τὸ δὲ τελευταῖον τυπογραφικόν
δοκίμιον ἐστάλη εἰς τὸν συγγραφέα τὴν 22]3 Ἰουνίου,
συντελεσθείσης τῆς μὲν συγγραφικῆς ἐργασίας εἰς 50
ἡμέρας, τῆς δὲ τυπογραφικῆς εἰς 83. Ἔτεροι 20 ἡμέ-
ραι ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν τύπωσιν, τὸ δέσιμον καὶ τὴν
διεκπεραίωσιν, διότι ἡ δημοσίευσίς ἐγένετο, ὡς εἶπο-
μεν, τὴν 12]24 Ἰουνίου ἥτοι ἐν ὅλῳ ἐχρειάσθησαν 100
ἡμέραι. Μείζονος ὅμως θαυμασμοῦ ἀξία εἶνε ἡ ταχύτης
τῆς ἐκδόσεως τῶν μεταφράσεων. Οἱ γάλλοι, γερμανοὶ
καὶ ἰταλοὶ ἐκδόται ἔλαβον τὰ πρῶτα τυπογραφικά δοκί-
μια τὴν 8]20 Μαρτίου καὶ παρέδωκαν αὐτὰ εἰς τοὺς
μεταφραστάς· ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦτα ἦσαν ἀδιόρθωτα, τὰ
δὲ πρῶτα διωρθωμένα φύλλα ἔλαβον τὴν 1]13 Μαΐου
ἥτοι χρεία νέας μεταφραστικῆς καὶ τυπογραφικῆς ἐρ-
γασίας πρὸς ἀντιβολὴν τῶν διορθώσεων. Ἡ στοιχειοθε-
σία τῶν μεταφράσεων ἤρχισε κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἀπρι-
λίου, κατὰ τὰ μέσα δὲ τοῦ Ἰουνίου εἶχε περατωθῇ ὁ
πρῶτος τόμος, ὁ δὲ δεύτερος ἐξεδόθη μετὰ μιαν ἐβδο-
μάδα. Ἦτοι δύο ὀγκώδεις τόμοι, ἐκ 1100 σελίδων ὁ-
γδόου σχήματος, μετὰ πολλῶν εἰκόνων καὶ 38 πινά-
κων μετεφράσθησαν, ἐστοιχειοθετήθησαν, διωρθώθησαν,
ἐσελιδοποιήθησαν, ἐτυπώθησαν καὶ ἐδόθησαν εἰς 93
ἡμέρας μόνον!

Διαιτα τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Γερμανίας. Μία
ἐφημερίς τοῦ Βερολίνου ἀναγράφει τὰ ἐπομένως λεπτο-
μερείας περὶ τῆς διαίτης καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐργασίας
τοῦ ἀρχιγραμματέως Καπρίβι. «Μέχρι τοῦ ἀντιβαλά-
μου ἐισέρχονται οἱ βουλόμενοι ἀκυλῶτως, μὴ ἐνοχλοῦ-
μενοι, ὡς συνέβαινεν ἐπὶ τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ, ὑπὸ
ὑπαλλήλων τῆς μουσικῆς ἀστυνομίας, κατασκοπεύον-
των τοὺς λόγους καὶ τὰ κινήματα παντὸς ἐπισκέπτου.
Ὁ κύριος Καπρίβι ἐξυπνᾷ ἐνωρὶς καὶ ἐργάζεται πολὺ
τὴν πρωίαν· διακόπτι δὲ τὴν ἐργασίαν του κατὰ τὴν
ὥραν τοῦ προγεύματος, ὅπερ εἶνε λιτώτατον. Κατὰ τὴν
δεκάτην ὥραν ὁ ἀρχιγραμματεὺς δέχεται τοὺς συμβού-
λους του. Μετὰ τὸ γεῦμα, ἀπλῶς ὡς τὸ πρόγευμα, ἐ-
ξέρχεται ἔφιππος ἐπὶ τινος ὥρας. Μετὰ τὴν ἐπάνοδόν
του εἰς τὸ μέγαρον, γίνονται ἐπίσημοι ἀκροάσεις, πλὴν
τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς μεταβαίνει εἰς τὰν ἀκτορά, ὅπως
ὑποβύλη τὴν ἐκθεσίν του εἰς τὸν αὐτοκράτορα. Ἀμα
δὲ περατωθῶσιν αἱ ἀκροάσεις δέχεται πάλιν τοὺς συμ-
βούλους του. Τὴν ἑσπέραν παρκαμένει εἰς τὸ σπουδα-
στήριόν του, ὅπου τὸν συντροφεύουσι στενοὶ τινες φίλοι,
οἱ πλεῖστοι στρατιωτικοί, μετ' ὧν διέρχεται τὰς ὥρας
καπνίζων. Ἐκ τῶν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς ἀρχιγραμματείας
δαματίων καὶ αἰθουσῶν, ἅτινα κατεῖχεν ὁ Βίσμαρκ ἀπὸ
τοῦ 1862, ὀλίγα μόνον χρησιμοποιεῖ εἰς κατοικίαν του
ὁ Καπρίβι, τὰ δ' ἄλλα μένουσι κενά. Σπανιώτατα δὲ
κατέρχεται εἰς τὸν κήπον τοῦ μεγάρου, ὅπου ὁ προ-
κάτοχός του συνείβη νὰ περιπατῇ οὐ μόνον τὴν ἡμέ-
ραν ἀλλὰ καὶ τὴν νύκτα, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν σκύ-
λον του καὶ ἓνα ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. Τῇ 10]22 Ἰουνίου ἐτελέσθησαν ἐν
Μαγεντία λαμπραὶ ἐορταὶ εἰς τιμὴν τοῦ εὐρετοῦ τῆς
τυπογραφικῆς Γουτεμβέργου. Ταυτοχρόνως δ' ὀργανώθη
τυπογραφικὴ ἐκθεσις, καθιστάσα καταφανεῖς τὰς προ-
όδους τοῦ καὶ ἓνα ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον.

δους αἵτινες ἐν τῇ τυπογραφίᾳ συνετελέσθησαν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς μέχρι τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ἡ ἔκθεσις αὕτη, περιλαμβάνουσα καὶ ξυλογραφικὸν τμήμα, θὰ μείνῃ ἀνοικτὴ μέχρι τέλους Ἰουνίου. ἔπειτα δὲ τὰ πλεῖστα τῶν ἐκθεμάτων θὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Μαγεντίας. Καὶ ἐν Φραγκοφόρτῃ ἐωρτάσθη ἡ 450 ἐπέτειος τῆς εὐρέσεως τῆς τυπογραφίας, διὰ τελετῆς, γενομένης περὶ τὸ μνημεῖον τοῦ Γουτεμβέργου, ὅπερ ἐγίρειται ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

Ἑκπαιδευτικά. Ἀνακινήθηνται ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ τῆς Γαλλίας τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων ὁ γαλλικὸς τύπος ἐπελήφθη εὐρυτάτης συζητήσεως αὐτῶν, ἰδίως δὲ τοῦ ζητήματος τῆς καταργήσεως τῆς κλασσικῆς ἐκπαίδευσως. Οἱ πλείστοι δὲ παραδέχονται ὅτι ἂν μὴ εἴνε εὐκόλον ὅλη ἡ γαλλικὴ νεολαία νὰ διδάσκηται τὰ ἑλληνικὰ καὶ τὰ λατινικὰ γράμματα, ἐπάναγκες ὅμως εἶνε μέρος τοῦλάχιστον αὐτῆς, τὸ ἐκλεκτότατον νὰ μὴ μὲν ἄμοιρον τῆς κλασσικῆς παιδείσεως, καὶ ὅτι ἐπιζημιωτάτῃ εἶνε ἡ παντελής κατάργησις τῆς διδασκαλίας τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς λατινικῆς γλώσσης. Καὶ αὐταὶ αἱ ῥιζοσπαστικαὶ ἐφημερίδες ἐξαίρουσι τὴν μορφωτικὴν δύναμιν τῆς κλασσικῆς παιδείσεως «Δὲν λέγομεν, γράφει ὁ *Ῥιζοστάτης* ὅτι δὲν πρέπει νὰ διδάσκωνται ἡ ἑλληνικὴ καὶ ἡ λατινικὴ· τούναντίον μάλιστα. Ἀλλ' ἡ διδασκαλία τῶν γλωσσῶν τούτων ἐκ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων κατέστη σήμερον εἰς μόνους τοὺς εὐπόρους προσिति.» Ἑτέρα δ' ἐφημερίς, ἡ *Δικαιοσύνη* γράφει: «Πρὸς μόρφωσιν ἀνθρώπων εἶνε χρεία γενικοῦτέρων ἰδεῶν, αὐτὰ δὲ μόνον διὰ τῆς κλασσικῆς ἐκπαίδευσως προσκτώνται. Αἱ πρακτικαὶ ἐπιστῆμαι μόνον μηχανικοὺς δημιουργοῦσι. Ὁ δὲ συνμιλήσας καὶ ἐπὶ πέντε λεπτὰ μόνον μετὰ μηχανικοῦ μὴ εὐμοιρήσαντος κλασσικῆς μορφώσεως, δὲν βραδύνει νὰ κατανοήσῃ ὅτι ὁ μηχανικὸς οὗτος καὶ ἂν ἀκόμη ἤγειρε πύργους τριακοσίων μέτρων ἢ κατεσκευάσει σιδηροτεύκτους στοὰς μηχανῶν, ὅπως στερεῖται ἀνθρωπισμοῦ. Λαὸς ἐκ μηχανικῶν ἀποτελούμενος ἔμπορεῖ νὰ ἐπιτελέσῃ θαύματα ἐν τῇ βιομηχανίᾳ· ἀλλ' οὐδὲν ἤττον θὰ εἶνε λαὸς οἰκτρὸς καὶ ἀξιοθρήνητος.»

Θεατρικά. Ἡ Σάρρα Βερνάρ ἀναρρώσασα, ἤρχισε τὰς παραστάσεις αὐτῆς ἐν Λονδίνῳ διὰ τῆς «Ἰωάννας Δ' Ἀρχ»

ΠΑΝΤΟΙΑ

Οἱ μωαμεθανοὶ Ἰνδοὶ παρασκευάζουσιν ἀποστολὴν πολυαριθμῶν κηρύκων τοῦ Μωαμεθανισμοῦ εἰς Ἀμερικὴν ὅπως κατηχήσωσι τοὺς χριστιανούς· καὶ προσελκύουσιν αὐτοὺς εἰς τὸ θρήσκευμα τοῦ Μωάμεθ.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Δὸν Πέτρος τῆς Βρασιλίας. Ὁ πρόην αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας ἐγεννήθη τῷ 1825. Παρέλαβε τὸν θρόνον παρὰ τοῦ παραιτηθέντος πατρὸς του πενταετῆς μόλις καὶ ἀνεκρήνυθῃ ἐνήλικος τῷ 1841 ἥτοι ἐν ἡλικίᾳ 16 ἐτῶν. Πῶς ἐκυβέρνησε κατὰ τὰ 48 ἔτη τῆς ἀρχῆς του διεφνηρίσθη εἰς τὸν ἀπανταχοῦ κόσμον, καὶ κατέστησε τὸ ὄνομα αὐτοῦ σεβαστὸν καὶ ἀγαπητὸν ὡς ἡγεμόνος φιλελευθέρου καὶ σοφοῦ. Ἡ Βρασιλία ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Δὸν Πέτρου ἐτέλεσε γιγαντιαίας προόδους καὶ κατέλαβε τὴν μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν θέσιν αὐτῆς. Ἀπὸ τῆς ἐκθρονίσσεώς του ὁ Δὸν Πέτρος ἀποκατέστη ἐν Εὐρώπῃ ἥν καὶ πρὸ 14 ἐτῶν, τῷ 1876, ἐπετῆκεθῃ ἐλθὼν τότε καὶ εἰς Ἀθήνας. Βαρῆως φέρων τὴν ἐκ τῆς ἐξορίας ὁδύνην, ἣν καὶ διὰ στίχων ἐξεδήλωσε, κατεβλήθη μεγάλως, ἀφ' οὗτο μάλιστα ἀπώλεσε καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ ἀποθανοῦσαν ὀλίγον μετὰ τὴν ἐκθρόνισιν.

Πομφόλυγες. Ὁ ζωγράφος τῆς εἰκόνης ταυτῆς Γαβριήλ Μάξ εἶνε ἐκ τῶν διασημοτέρων συγχρόνων ζω-

γράφων τῆς Γερμανίας. Ἐγεννήθη ἐν Πράγᾳ τῷ 1840 καὶ ἐξεπαιδεύθη ἐν Βιέννῃ καὶ ἐν Μονάχῳ παρὰ τῷ Πιλότου. Τὰ πλεῖστα τῶν ἔργων του ἔχουσι τοῦτο τὸ ἰδιόζων, ὅτι δὲν περιλαμβάνουσι περισσοτέρας τῶν δύο μορφῶν, ὅπως καὶ ἡ παρούσα εἰκὼν. Ἄν δὲ ὑπολείπονται τῶν ἔργων ἄλλων καλλιτεχνῶν ὡς πρὸς τὸ ὕψος τῆς συλλήψεως καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἐκτελέσεως, ἀλλὰ πάντα ἀποπνεύσει γλυκὺ ἄρωμα ἀβρᾶς ποιήσεως, ἐνίοτε δὲ φέρουσι ἐν τὸ πνεῦμα τοῦ θεατοῦ βαθεῖς καὶ θλιβεροὺς στοχασμούς, ἀντανακλῶντα αὐτοὺς τοὺς στοχασμούς τοῦ εὐπνευσμένου τεχνίτου, οὗς ἐκ τοῦ ἰδίου πνεύματος ἐπὶ τῆς ὁθόνης ἀπετύπωσεν. Καὶ ἡ εἰκὼν αὕτη παριστῶσα νεάνιδα ἐν ἀρχαίᾳ περιβολῇ φιλαρέσκως κατοπτριζομένην καὶ ἐναθρονομένην διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς, ἐν ᾧ μικρὸς ἐρωτιδὺς ὅπισθεν καθήμενος φουσᾷ καὶ ῥίπτει πομφόλυγας εἰς τὸν ἀέρα, τί ἄλλο εἰκονίζει ἢ ζωγραφιστὴν τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ καλλονὴ ὡς αἱ πομφόλυγες εἶνε στιγμαῖαι, κεναὶ καὶ μάταιαι εἰς τὸν γήινον κόσμον τῆς συνεχοῦς καὶ ἀπηνόους φθορᾶς!

Ε Δ Ω Κ' ΕΚΕΙ

Καλὴ διεύθυνσις. — Χθὲς ἐπιάσθηκα 'ς τὰ γερά μετὴν γυναικᾶ μου. Μ' ἔφερε σὲ τέτοιαν θέσιν ποῦ γυνῶ καὶ τῆς λέω: πήγαίνε 'ς τὸν διάβολο! Κ' ἐκείνη τί κάνει, μάτια μου; βάζει τὸ καπέλλο της καὶ τὸ σάλι της καὶ πάει ἴσια... 'ς τὴν θεμερὰ μου!

Ἐκλογὴ ἐπαγγέλματος. — Γιατὶ δὲν ἀκολουθεῖς κανὲν ἐπαγγέλιον; — Γιατὶ ἐν μόνον ἐπάγγελμα μ' ἄρῃσει καὶ γι' αὐτὸ χρειάζονται πάρα πολλὰ χρήματα. — Ποῦ ἐπάγγελμα; — Ἐκατομμυριοῦχος.

Εἰς ἀνταλλαγήν. Ἐνός ἐν Ἀθήναις διατρίβων ἔχασε τὴν σκύλαν του, τὴν ὅποιαν εἶχε πρὸ πολλοῦ ὡς ἀνέγκυσαν εἰς εὐγενὲς γένος. Μετὰ πολλοὺς μῆνας ἀνακαλύπτει ὅτι κάτοχος αὐτῆς ἦτο Ἀθηναῖός τις. Διὰ παντοίων μέσων ζητεῖ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ζώου ἀπειλῶν ὅτι θὰ καταφύγῃ εἰς τὴν πρεσβείαν καὶ εἰς τὰ δικαστήρια. Ὁ Ἀθηναῖος εἶνε ἀνένδοτος, παρακινούμενος δὲ ὑπὸ βουλευτοῦ Ἀττικῆς νὰ συμβιβασθῇ ἐπὶ τέλους μετὰ τὸν ξένον διὰ νὰ μὴ ἐμπλέξῃ εἰς δικαστήρια, προτείνει ὡς μόνον συμβιβασμὸν νὰ τοῦ δώσῃ τὸ πρῶτον σκυλάκι τὸ ὅποιον θὰ γεννήσῃ ἡ σκύλα. Καὶ ὁ ξένος μαθὼν τὴν πρότασιν: — Ὁραῖος συμβιβασμός, κράζει ἐν ὀργῇ, καντάσου νὰ σοῦ πάρῃ ἕνα τὴν γυναικᾶ σου καὶ νὰ σοῦ διδῇ εἰς ἀνταλλαγήν τὸ πρῶτον παιδί ποῦ θὰ κάμῃ μαζί της!..

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡ αὐστηρότης εἶνε ἀπόδειξις ἐκτιμῆσεως, ἐνῶ εἰς τὴν ἐπιείκειαν ὑπάρχει πολλάκις δόσις περιφρονήσεως.

✱

Τὰ χρέη ὁμοιάζουν τὰ παιδία· ὅσον μικρότερα εἶνε τόσοι περισσότεροι φωνάζουν.

✱

Ὅπως τὰ ἐνδύματα δὲν παράγουσι θερμότητα ἀλλὰ περικλείουσι μόνον καὶ διατηροῦσι τὴν ἐν τῷ σώματι ἐνυπάρχουσαν, ὁμοίως τὰ πλοῦτη καὶ αἱ ἐξωτερικαὶ ἀπολαύσεις δὲν καθιστῶσι τινα εὐτυχίαν ἢ ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἥθους δὲν πηγάζει ἡ εὐτυχία.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Κηλίδες τερκέτον προσελθούσι ἐκ λίπους ἢ ἐλαίου ἀφαιρούμεναι ἂν σταλάξετε ὀλίγον πετρέλαιον εἰς αὐτὰς καὶ τὰς τρίψετε διὰ πανίου βραχέντος εἰς πετρέλαιον. Τὸ πετρέλαιον δὲν ἀργεῖ νὰ ἐξατμισθῇ· κατόπιν δὲ πλύνετε με σαπουνίδα τὰ βραχέντα μέρη καὶ ἅμα στεγνώσετε τὰ κηράντα καὶ τὰ στιλβώσετε.

Κωνσταντινούπολις

Δ.Ν.